

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1645/2019
05.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АД „АА“ из ..., чији је пуномоћник ББ, дипломирани правник из ...и умешача ВВ из ..., чији је пуномоћник Гордана Главоњић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Зорица Марковић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3421/17 од 27.09.2018.године, у седници већа одржаној 05.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3421/17 од 27.09.2018.године, тако што се жалба умешача одбија и **потврђује** пресуда Основног суда у Чачку П 1096/16 од 01.02.2017.године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ умешач ВВ да туженом надокнади трошкове ревизијског поступка у износу од 42.500,00 динара у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 1092/16 од 01.02.2017.године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АД „АА“ из ...а, према туженом ГГ из ..., којим је тражио да се обавезе тужени да се исели из стана у ..., улица ... ламела .. бр. ..., стан број ... и да стан испражњен од лица и ствари преда тужиоцу АД „АА“ у року од 15 дана као неоснован. У ставу другом изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 348.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3421/17 од 27.09.2018. године, а одлучујући о жалби умешача ВВ, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца у односу на туженог ГГ, којим је тражио да се обавезе тужени да се исели из стана у ..., улица ... ламела ... бр. ..., стан број ... и да стан испражњен од лица и ствари преда тужиоцу АД „АА“. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и нашао да је ревизија туженог основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама тужилац је расписао оглас о расподели станова 12.07.1999.године, између осталог, и за стан у ... у улици ... ламела ... бр. ..., стан ..., по ком огласу је за наведени стан Комисија за друштвени стандард донела одлуку 09.12.1999.године, којом је ДД додељен наведени стан. Учесници овог огласа су били поред осталих и тужени и умешач. Након тога, овде умешач ВВ, као учесник огласа учествовала је у поступку за поништај донете одлуке Комисије, као тужилац, док овде тужени, као учесник огласа није учествовао у поступку за поништај донете одлуке. Пресудом Општинског суда у Чачку П1-736/07 од 23.02.2009.године делимично је поништена као незаконита одлука ДД „АА“, Комисије за друштвени стандард од 09.12.1999.године, која је објављена дана 13.12.1999.године, а којом је ДД додељен предметни стан и још неколико станова и обавезан је тамо тужени, овде тужилац да изврши нову расподелу наведених станова у року од 15 дана. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1-176/10 од 29.07.2010.године потврђена је пресуда Општинског суда у Чачку П1-736/07 од 23.02.2009.године у ставу првом, у делу којим је делимично поништена као незаконита одлука Комисије за друштвени стандард (овде тужиоца) од 09.12.1999.године, објављена 13.12.1999.године, којом је ДД по основу закупа додељен предметни стан. Након тога, одлуком Комисије за друштвени стандард од 23.05.2011.године састављена је ранг листа на основу које је ЂЂ на првом месту, ЕЕ на другом месту, ЖЖ на трећем месту, а ВВ овде умешач на четвртном месту са 333 бода. Одлуком исте Комисије од 23.05.2011.године овде умешачу на основу правноснажне пресуде П1 736/07 од 23.02.2009.године као и утврђене ранг листе додељује се по основу закупа неододређено време предметни стан у улици ... ламела ... број ... стан број ... . Овде тужени није био странка ни умешач у предмету П1-736/07, па одлука Комисије од 23.05.2011.године није морала бити достављена туженом. Овде тужени као учесник огласа о расподели станова из 1999.године, није учествовао као странка у предмету Општинског суда у Чачку П1-736/07, није покренуо тужбу, а није се појавио ни као умешач, па је одлука Комисије за друштвени стандард тужиоца из 1999.године у односу на туженог постала коначна, док је умешач ВВ учествовала у поступку за поништај одлуке Комисије из 1999.године, као тужилац. Како је у том поступку успела, јер је по њеној тужби поништена као незаконита одлука у вези доделе предметног стана, то је у поновној расподели и предметни стан одлуком Комисије од 23.05.2011.године додељен овде умешачу. Како тужени није водио судски поступак у предмету П1-736/07 за поништај донетих одлука, то није могао учествовати у поновној расподели спорног стана, јер је претходна одлука у односу на њега постала коначна.

Тужилац, као закуподавац закључио је са туженим, као закупопримцем уговор о закупу предметног стана на основу коначне одлуке Комисије за друштвени стандард од 24.09.2001.године на одређено време до правноснажности одлуке о расподели станова солидарности по огласу од 09.05.2001.године, када престаје без икаквог отказа, предмет уговора је двособан стан солидарности у улици ... ламела ... број ..., стан број ... . Закупнина тече од 01.10.2001.године. Учесници огласа од 09.05.2001.године поднели су тужбу за поништај одлуке Комисије за друштвени стандард од 24.01.2001.године који поступак је вођен пред Општинским судом у Чачку у предмету П1-2067/01. Пресудом П1-2067/01 од 03.04.2009.године, ставом првим поништена је као незаконита одлука Комисије за друштвени стандард од 24.09.2001.године која је објављена 26.09.2001.године у делу у коме је ЗЗ по основу закупа додељен двособан стан солидарности у ... број ... стан број ..., а ГГ двособан стан солидарности ... ламела ... бр. ... стан број ..., па је обавезан у том предмету тужени да изврши поновно рангирање кандидата у складу са примедбама суда и да донесе нову одлуку о расподели станова по огласу од 09.05.2001.године. У образложењу наведене пресуде на страни 11 стоји да стан у ... у улици ... број ... стан број ... који је добио умешач ГГ није предмет огласа од 09.05.2001.године и да није могао бити додељен у закуп у коначној расподели 2001.године. Даље је у образложењу наведено да је стан у улици ... број ... стан број ... оглашен по огласу од 12.07.1999.године, а да је Комисија за друштвени стандард, овде тужиоца, расписала оглас 09.05.2001.године о додели стана на коришћење и то два стана у ... у улици ... . Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1-125/10 од 01.07.2010.године, наведена пресуда потврђена је у ставу другом изреке, а укинута у ставу првом и трећем изреке, како би у поновном поступку првостепени суд отклонио недостатке у погледу утврђивања бодова на основу стамбене ситуације жалиоцима, а потом на основу правилно утврђеног чињеничног стања да донесе нову одлуку на закону засновану.

Након наведеног пресудом Основног суда у Чачку П1 17851/10 од 04.06.2014.године, поништена је као незаконита одлука Комисије за друштвени стандард овде тужиоца од 24.09.2001.године, која је објављена 26.09.2001.године, у делу у коме је ЗЗ на основу закупа додељен стан солидарности у улици ... број ... и ГГ двособан стан солидарности у улици ... ламела ... бр. ... стан број ..., па је обавезан тужени да изврши поновно рангирање кандидата у складу са примедбама суда, те донесе поново одлуку о расподели станова по огласу од 09.05.2001.године. Одлуком Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4360/14 од 31.07.2015.године, преиначена је пресуда основног суда у Чачку у ставу један, тако да гласи: одбија се тужбени захтев тужилаца ИИ из ... и ЈЈ из ..., којим су тражили да се поништи као незаконита одлука Комисије за друштвени стандард туженог „АА“ ... број ... од 24.09.2001.године, која је објављена дана 26.09.2001.године, у делу у коме је ЗЗ по основу закупа додељен стан солидарности у улици ... број ..., стан број ..., а ГГ двособан стан солидарности у улици ... ламела ... број ..., стан број ... површине 46,16 м², па је обавезан тужени да изврши поновно рангирање кандидата у складу са примедбама суда и да донесе нову одлуку, као неоснован.

На основу утврђених чињеница првостепени суд је закључио да тужилац неосновано тужбом тражи иселење туженог из предметног стана. Првостепени

суд наводи да је туженом спорни стан додељен на привремено коришћење до правноснажности одлуке о расподели станова солидарности по огласу од 09.05.2001.године, када престаје без икаквог отказа, па како је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4360/14 од 31.07.2015.године преиначена пресуда Основног суда у Чачку П1 17851/10 од 04.06.2014.године и утврђено да није поништена као незаконита одлука Комисије од 24.09.2001.године у делу у коме је туженом ГГ додељен двособан стан солидарности у улици ... ламела ... бр. ... стан број ... површине 46,16 м², па како је тај поступак правноснажно окончан произилази по становишту првостепеног суда да право туженог да спорни стан користи и у њему станује није престао, односно да није престао основ по коме је тужени спорни стан користио. По оцени првостепеног суда отпао је правни основ за иселење туженог из спорног стана, па је својом одлуком тужбени захтев тужиоца одбио.

Одлучујући о жалби умешача другостепени суд је закључио да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, али да је на утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право када је тужбени захтев тужиоца одбио.

По оцени другостепеног суда умешач има јаче право по основу права на коришћење стана на неодређено време од права туженог, који користи стан на одређено време и то до правноснажног окончања поступка пред Основним судом у Чачку П1 17851/10, који је правноснажно окончан пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4360/15 од 31.07.2015.године, када престаје без икаквог отказа. Како тужилац као власник стана има право да стан користи, истим управља и располаже сходно члану 3, 8. и 20. Закона о основама својинско правних односа, то су испуњени услови за иселење туженог из спорног стана применом члана 9. и 10. Закона о становању.

Оваква одлука другостепеног суда, по налажењу Врховног касационог суда, не може се прихватити као правилна.

Правилан је закључак првостепеног суда да је тужбени захтев за иселење туженог и предају предметног стана неоснован. Одлуком Комисије за друштвени стандард овде тужиоца „АА“ ... од 24.09.2001.године туженом ГГ је додељен у закуп стан солидарности у улици ... ламела ... бр. ... стан број ... . Наведена одлука је поништена пресудом Основног суда у Чачку и обавезан у том предмету тужени да изврши ново рангирање кандидата и донесе нову одлуку о расподели станова по огласу од 09.05.2001.године. Одлуком Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4360/14 од 31.07.2015.године преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконита одлука Комисије за друштвени стандард од 24.09.2001.године, у делу у којем је између осталог додељен у закуп стан туженом ГГ у улици ... ламела ... бр. ... стан број ... .

Како је тужени спорни стан користио на основу уговора о закупу на привремено коришћење, те како је одлуком Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4360/14 од 31.07.2015.године преиначењем првостепене пресуде потврђена одлука Комисије за друштвени стандард од 24.09.2001.године о додели спорног стана туженом, то тужени има право да користи предметни стан, а који му је и додељен

у закуп на неодређено време. Из наведених разлога, захтев тужиоца за иселење туженог из предметног стана није основан, па је правилно првостепеном пресудом тужбени захтев тужиоца одбијен.

Неосновано закључује другостепени суд да умешач има јаче право на коришћење предметног стана у односу на туженог и при том се неосновано упустио у расправљање о расподели из 1999.године и 2001.године. По оцени Врховног касационог суда, резоновање другостепеног суда, а и првостепених судова у другим предметима, да тужени ГГ као учесник огласа о расподели станова из 1999.године није учествовао као странка у предмету Општинског суда у Чачку П1 736/07, да није покренуо тужбу, да се није појавио ни као умешач, па да је из тих разлога Комисије за друштвени стандард тужиоца из 1999.године у односу на њега постала коначна. Умешач ВВ је учествовала у том поступку као тужилац и по њеној тужби поништена је као незаконита одлука у вези доделе предметног стана. Насупрот схватању судова, у поновној расподели Комисија за друштвени стандард је морала да изврши рангирање свих кандидата који су учествовали по огласу о расподели станова из 1999.године, па и овде туженог ГГ, што Комисија није учинила. Такође, погрешан је и закључак да је одлука у предмету П1 736/07 постала коначна у односу на ГГ и да њему није требала да буде достављена та одлука. Туженом ГГ је у том поступку требала да се достави одлука П1 736/07 и он је требао да учествује у поновној расподели спорног стана са свим осталим учесницима огласа о расподели станова из 1999.године.

Због погрешне примене материјалног права на утврђено чињенично стање у првостепеном поступку, Врховни касациони суд је преиначио другостепену пресуду, тако што је одбио жалбу умешача и потврдио првостепену пресуду у погледу главне ствари и трошкова поступка.

Туженом који је успео у ревизијском поступку досуђени су трошкови ревизијског поступка и то за састав ревизије 33.000,00 динара, таксу на ревизију 3.800,00 динара и таксу на одлуку 5.700,00 динара, а све на основу одредбе члана 163. и 165. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић